

УСЕСАЮЗНАЯ НАРАДА ЖОНАК КАМАНДНАГА І НАЧАЛЬНІЦКАГА СКЛАДУ РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

Працяг дзённіка пасяджэння 20 снежня ў Вялікім Крэмлёўскім палацы

Дэлегаткі пунімы захаляненні воітамі і бурнай доўгай авашняй вітаюць першага маршала Савецкага Саюза, жэзэнага наркома абароны, любмага правадыча Чырвонай Арміі.

Калі тав. Варашылаў у пачатку сваёй прамоў гаворыць, што ўсе саюзныя нарады жонак каманднага і начальніцкага складу Чырвонай Арміі — нарады на агульнаагульнай, што яна адраўняе і прысутнасці вялікага Сталіна і яго верных саратнікаў — членаў Цэнтральнага Камітэта нашай партыі і рабоча-сялянскага Урада, — у зале якой ушчымае палка авашня. Зноў раздольна прывітальна выклікае ў гонар правадыра народаў таварыша Сталіна, у гонар таварышоў Молатава, Варашылава, Кагановіча. Зноў грывіць буда апландысентаў. Гаворыць авашня і апландысентаў у зале ўсіх нас, калі таварыш Варашылаў ушчымае вялікага Сталіна, калі ён гаворыць аб Сталінскай Канстытуцыі, аб выдатнай ролі савецкай жанчыны ва ўмацаванні абароназдольнасці нашай краіны, аб яе гатоўнасці стаць на абарону сацыялістычнай радзімы.

Дэлегаткі пунімы воплескамі дзучаюцца да гэтых слоў.

— Нашы жонкі, — гаворыць далей тав. Осіпенка, — рука аб руку з мужамі ўмацоўваюць абароназдольнасць краіны. За апошні год у нас уцягнута ў абарончую работу большасць жонак нашых акруг.

У 1930 г. у мяне зарадзілася думка стаць лётчыцай. Я была малодшым жанчынай, але сваю мару ажыццявіла. Наступіла ў авіяцыйную школу. Вучыцца было цяжка, і ўсё-ж я скончыла школу на «добра». Я пилер-камандыр, лётчыца, навуцкія лётцы, страляць, павідаць свой агуннаасветнік ўзровень і рыхтуцца ў авашню.

— Калі на нас нападуць, ім будзе панаваць у паветры, будзе ім ворага на яго тэрыторыі, калі-б яго ні навідацца і ахуць-б ён ні прышоў.

Дэлегаткі пунімы воплескамі дзучаюцца да гэтых слоў.

— Нашы жонкі, — гаворыць далей тав. Осіпенка, — рука аб руку з мужамі ўмацоўваюць абароназдольнасць краіны. За апошні год у нас уцягнута ў абарончую работу большасць жонак нашых акруг.

У 1930 г. у мяне зарадзілася думка стаць лётчыцай. Я была малодшым жанчынай, але сваю мару ажыццявіла. Наступіла ў авіяцыйную школу. Вучыцца было цяжка, і ўсё-ж я скончыла школу на «добра». Я пилер-камандыр, лётчыца, навуцкія лётцы, страляць, павідаць свой агуннаасветнік ўзровень і рыхтуцца ў авашню.

— Калі на нас нападуць, ім будзе панаваць у паветры, будзе ім ворага на яго тэрыторыі, калі-б яго ні навідацца і ахуць-б ён ні прышоў.

Дэлегаткі пунімы воплескамі дзучаюцца да гэтых слоў.

— Нашы жонкі, — гаворыць далей тав. Осіпенка, — рука аб руку з мужамі ўмацоўваюць абароназдольнасць краіны. За апошні год у нас уцягнута ў абарончую работу большасць жонак нашых акруг.

У 1930 г. у мяне зарадзілася думка стаць лётчыцай. Я была малодшым жанчынай, але сваю мару ажыццявіла. Наступіла ў авіяцыйную школу. Вучыцца было цяжка, і ўсё-ж я скончыла школу на «добра». Я пилер-камандыр, лётчыца, навуцкія лётцы, страляць, павідаць свой агуннаасветнік ўзровень і рыхтуцца ў авашню.

— Калі на нас нападуць, ім будзе панаваць у паветры, будзе ім ворага на яго тэрыторыі, калі-б яго ні навідацца і ахуць-б ён ні прышоў.

Дэлегаткі пунімы воплескамі дзучаюцца да гэтых слоў.

— Нашы жонкі, — гаворыць далей тав. Осіпенка, — рука аб руку з мужамі ўмацоўваюць абароназдольнасць краіны. За апошні год у нас уцягнута ў абарончую работу большасць жонак нашых акруг.

У 1930 г. у мяне зарадзілася думка стаць лётчыцай. Я была малодшым жанчынай, але сваю мару ажыццявіла. Наступіла ў авіяцыйную школу. Вучыцца было цяжка, і ўсё-ж я скончыла школу на «добра». Я пилер-камандыр, лётчыца, навуцкія лётцы, страляць, павідаць свой агуннаасветнік ўзровень і рыхтуцца ў авашню.

— Калі на нас нападуць, ім будзе панаваць у паветры, будзе ім ворага на яго тэрыторыі, калі-б яго ні навідацца і ахуць-б ён ні прышоў.

Дэлегаткі пунімы воплескамі дзучаюцца да гэтых слоў.

— Нашы жонкі, — гаворыць далей тав. Осіпенка, — рука аб руку з мужамі ўмацоўваюць абароназдольнасць краіны. За апошні год у нас уцягнута ў абарончую работу большасць жонак нашых акруг.

У 1930 г. у мяне зарадзілася думка стаць лётчыцай. Я была малодшым жанчынай, але сваю мару ажыццявіла. Наступіла ў авіяцыйную школу. Вучыцца было цяжка, і ўсё-ж я скончыла школу на «добра». Я пилер-камандыр, лётчыца, навуцкія лётцы, страляць, павідаць свой агуннаасветнік ўзровень і рыхтуцца ў авашню.

— Калі на нас нападуць, ім будзе панаваць у паветры, будзе ім ворага на яго тэрыторыі, калі-б яго ні навідацца і ахуць-б ён ні прышоў.

Усеагульная нарада жонак каманднага і начальніцкага складу Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. НА ЗДЫМКУ: выступленне тав. Лешчынскай дэлегаткі ад Беларускай вайскавай акругі.

Над бурнымі апладзісентамі залы таварыш Варашылаў аб'явіў ўсеагульную нараду жонак каманднага і начальніцкага складу рабоча-сялянскай Чырвонай Арміі адкрытай.

Слова для прывітання аб сваёй прывітанне апраўданае дэлегатка Ленінградскай вайскавай акругі тав. Краснова.

Нарада аднагалосна выбрала прэзідыум у наступным складзе:

- Бабаева (Маскоўская вайскавая акруга),
- Бурычэнава (Чырвоная вайскавая акруга),
- Гарунова (Ленінградская вайскавая акруга),
- Грыбанкіна (Маскоўская вайскавая акруга),
- Долганова (Маскоўская вайскавая акруга),
- Душонова (Паўночная вайскавая акруга),
- Жданова (Шыхаўскі флот),
- Ільясева (Прывольская вайскавая акруга),
- Краснова (Ленінградская вайскавая акруга),
- Кашынінава (Чорнаморскі флот),
- Калугіна (Паўночна-каўказская вайскавая акруга),
- Лісонова (Беларуская вайскавая акруга),
- Лішчынска (Беларуская вайскавая акруга),
- Лямінова (Харкаўская вайскавая акруга),
- Смер (Кіеўская вайскавая акруга),
- Саманова-Мамедова (Закаўказская вайскавая акруга),
- Руданова (Забайкальская вайскавая акруга),
- Рахімава (Сярэднеазіяцкая вайскавая акруга),
- Сысойкіна (Сібірская вайскавая акруга),
- Судзібіна (Асобая Чырвоная вайскавая акруга),
- Ульянова (Уральская вайскавая акруга),
- Федзька (Асобая Чырвоная вайскавая акруга),
- Хатагурава (Асобая Чырвоная вайскавая акруга),
- Янір (Кіеўская вайскавая акруга),
- Янзюлева (Маскоўская вайскавая акруга).

З аркай, выразнай прамовай выступіла жонка вайскавага інжынера, інжынер тав. М. В. Лешчынска (Беларуская вайскавая акруга).

— Разам з мужам, — гаворыць яна, — працу ў адной справе, на адной рабоце. Разам з мужам і вучылася і стала вайскавым інжынерам. Я ніколі вялікую грамадскую работу, з'яўляюся жанорам, выхавала дачку. Хіба не бліскае, не поўнапаўнае маё жыццё? Хіба могуць марыць аб гэтым жанчыны капіталістычных краін? Хіба маглі марыць аб гэтым маё шасцінае маці, адчуваючы на сабе ўсё жаж капіталістычнай фабрыкі? Хіба маглі яна марыць, што яе дачка, работніца з пралетарыяту, вырастане да інжынера?

— Я — камсамолька. Мые выкаваў камсомала. Я абавязана гэтым партыі. Я так многа атрымала, што думаю: жыццё чалавечыя мала, каб усё гэта апаляць.

Тав. Лешчынска расказвае аб тым, як прапуніла жонкі каманднага і начальніцкага складу Беларускай вайскавай акругі:

— У нас у часці ёсць жанчыны Анна Петруна Саўчанка. Яна пераняла дзве сямейны і мінутны. Была байцом Чырвонай Арміі ў грамадзянскую вайну, прымавала ўдзел ва ўважлівым Перакоме. Хіба гэта не званыя чалавек? Хіба пра яе не варта гаварыць тут? Такімі людзьмі мы ганарымся.

Тав. Лешчынска саркаліва дэлегатка да яшчэ больш ушчымае работы, і ў выключнае ўспадкава:

— Нахай жыць доўга і доўгія гады нашымі, любімымі таварышамі Сталіні!

— Нахай жыць наша вялікая камуністычная партыя, прывітанне нас пах Варашылава і ад імя жонак каманднага і начальніцкага складу Чырвонай Арміі, пры бурных апладзісентах усеі залы, абмясаваліся з таварышамі Сталіні і Варашылавым ружавіцкім.

Мі ведаем, што калі кривіць непераможная воля, ні пры якіх умовах. Мы можам паўтарыць словы калітэа Кавалова, савашыя ім на VIII з'ездзе Савецкага: «У савецкай народзе ёсць што абараніць, ёсць каму абараніць, і ёсць чым абараніць».

Закрываючы ланку работу ў Маскоўскай вайскавай акруге, мы можам з гордаасцю сказаць, што дзюкнутыя штодзённымі кіраўніцтвам таварышоў Варашылава і Гагарына акруга мае велькі добрыя результаты. У нас няма жонкі каманднага і начальніцкага складу ў школе, у палітрукту. Многія з нас вывучылі гісторыю камуністычнай партыі, пралетарыяту і Сталіна. У тэхнікумах і втзах вучыцца 2.400 жанчын. Я маю 6 абарончых значоў, вучуся на курсах лётчыкаў. Я выбрала гэтыя курсы для таго, каб, калі трэба будзе, сеці ў тым і пайсці на абарону свай радзімы.

З вялікай цікавасцю выслухоўвае ларда залушнюю прамоў дэлегаткі жонак каманднага і начальніцкага складу Чырвонай Арміі тав. Б. Н. Гарачы.

Першыя словы не прамомы, звернуты да вялікага Сталіна, выклікаюць гарачую авашню.

— Жонкі дзеці, вожную гадку на сваёй дэкай укарае ім адчуваеся клопаты аб сабе паллага роднага, любмага Сталіна. Таварыш Сталіні! Вялікіце Вам дзякуй, вялікае, як наш край, за шчаслівае жыццё.

Тав. Гарачы руюе карціцу росквіту Савецкага Далёвага Усходу. Таіта авашня ўпарта, але авашня. І пакарціцы таіткі пастанова адчуваець сабе членамі адной дружнай сямі будаўніцоў сацыялізма.

Мі ведаем, што калі кривіць непераможная воля, ні пры якіх умовах. Мы можам паўтарыць словы калітэа Кавалова, савашыя ім на VIII з'ездзе Савецкага: «У савецкай народзе ёсць што абараніць, ёсць каму абараніць, і ёсць чым абараніць».

Закрываючы ланку работу ў Маскоўскай вайскавай акруге, мы можам з гордаасцю сказаць, што дзюкнутыя штодзённымі кіраўніцтвам таварышоў Варашылава і Гагарына акруга мае велькі добрыя результаты. У нас няма жонкі каманднага і начальніцкага складу ў школе, у палітрукту. Многія з нас вывучылі гісторыю камуністычнай партыі, пралетарыяту і Сталіна. У тэхнікумах і втзах вучыцца 2.400 жанчын. Я маю 6 абарончых значоў, вучуся на курсах лётчыкаў. Я выбрала гэтыя курсы для таго, каб, калі трэба будзе, сеці ў тым і пайсці на абарону свай радзімы.

З вялікай цікавасцю выслухоўвае ларда залушнюю прамоў дэлегаткі жонак каманднага і начальніцкага складу Чырвонай Арміі тав. Б. Н. Гарачы.

Першыя словы не прамомы, звернуты да вялікага Сталіна, выклікаюць гарачую авашню.

— Жонкі дзеці, вожную гадку на сваёй дэкай укарае ім адчуваеся клопаты аб сабе паллага роднага, любмага Сталіна. Таварыш Сталіні! Вялікіце Вам дзякуй, вялікае, як наш край, за шчаслівае жыццё.

Тав. Гарачы руюе карціцу росквіту Савецкага Далёвага Усходу. Таіта авашня ўпарта, але авашня. І пакарціцы таіткі пастанова адчуваець сабе членамі адной дружнай сямі будаўніцоў сацыялізма.

Дэлегаткі пунімы воплескамі дзучаюцца да гэтых слоў.

Ранішняя пасяджэнне 21 снежня

Рожна ў 11 гадзін раніцы аднаўляецца работа Усеагульнай нарады жонак каманднага і начальніцкага складу Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. Ё дэпрэсыва пасяджэння ў прывітанне з'яўляюцца таварышамі Сталіні, Варашылаў, Гагарыні, Бурава, Будзёны, і зноў тысячы ўдзельніц нарады перажываюць яркую радасць сустрачы з базмежна любімым правадырарам народнаў, настаўнікам і другам таварышам Сталінім.

Пунімы захаляненні авашняі палітуца доўгія мінуты. Тысячы рук, узняўшыся ўверх, стрэсна і гарача авашняі доўга. Звонкае «ўра» змяняецца палімі воітамі прывітанняў у гонар вялікага правадыра народнаў вялікага Сталіна, у гонар жаласнага наркома абароны таварыша Варашылава.

Пасляўдзяне ажывае армейскі камісар 1 ранга тав. Я. Б. Гагарыні. Ён дае слова жонкі лётчыцы-лётцыка Прывольскай вайскавай акругі тав. А. А. Дзюнава. Ё ярада, выдатная прамова, прасяўляе гарачую любовю да радзімы, да партыі, вялікага Сталіна, да хвалючым расказ аб рабоце жанчын Чырвонай Арміі, якія дапамагаюць сваім мужам мацаваць абаронную магутнасць сацыялістычнай радзімы, якія являюць культуру ў чырвонаярмейскай агуннаа пампашкай, якія выхавалі сваё дзюццё ў духу любові да радзімы, да Сталіна, — выслухоўваецца нарадаў з вялікай увагай і часта прарываюцца апладзісентамі.

Сваю прамоў тав. Дзюнава заканчвае прывітаннем у гонар таварышоў Сталіна і Варашылава і ад імя жонак каманднага і начальніцкага складу Чырвонай Арміі, пры бурных апладзісентах усеі залы, абмясаваліся з таварышамі Сталіні і Варашылавым ружавіцкім.

На трывале — жонка малодшага камандыра Кіеўскай вайскавай акругі тав. В. Я. Смер-Імералі.

Дэлегаткі нарады, выступалішыя ўпершыню, — гаворыць яна, — расказалі нам аб сваёй вялікай рабоце ў часяк Чырвонай Арміі. Божава з нас хоча пераняць лепшы вопыт, павысць свой культурны ўзровень, палпырць свае вачы ў абарончы справе, каб яшчэ больш карысці прынесці роднай Чырвонай Арміі.

Тав. Смер-Імералі коркта расказвае аб сабе. Яна авашня дзіцячым домам, добра авашня тэхніку сямлі, праце на ралістэаі, ініцыятар лонлага прабы на 120 кіламетраў.

У кавалерыйскай падрыхтоўцы — з гонарам усклаіне яна, — я стаю нават вышэй мужа: ён не бярэ павышаных перапрашак, а я беру.

Варашылава і ад імя жонак каманднага і начальніцкага складу Чырвонай Арміі, пры бурных апладзісентах усеі залы, абмясаваліся з таварышамі Сталіні і Варашылавым ружавіцкім.

На трывале — жонка малодшага камандыра Кіеўскай вайскавай акругі тав. В. Я. Смер-Імералі.

Дэлегаткі нарады, выступалішыя ўпершыню, — гаворыць яна, — расказалі нам аб сваёй вялікай рабоце ў часяк Чырвонай Арміі. Божава з нас хоча пераняць лепшы вопыт, павысць свой культурны ўзровень, палпырць свае вачы ў абарончы справе, каб яшчэ больш карысці прынесці роднай Чырвонай Арміі.

Тав. Смер-Імералі коркта расказвае аб сабе. Яна авашня дзіцячым домам, добра авашня тэхніку сямлі, праце на ралістэаі, ініцыятар лонлага прабы на 120 кіламетраў.

У кавалерыйскай падрыхтоўцы — з гонарам усклаіне яна, — я стаю нават вышэй мужа: ён не бярэ павышаных перапрашак, а я беру.

Вялікая грамадская работа не перападае тав. Смер-Імералі — маперы лух дзюццё — любовіна іх выхавалі. Яна авашня нараду, што будзе яшчэ лепш прывацаць на сваёй грамадскай ароне, і авашня, што калі радзіма палыча на бой з ворагам, то жонкі камандыраў не стануць хіляцца, а аддучуць усе свае сілы, усе сваё жыццё на абарону свай сацыялістычнай бацькаўшчыны.

Ад імя жонак каманднага і начальніцкага складу Чырвонай Арміі, пры бурных апладзісентах усеі залы, абмясаваліся з таварышамі Сталіні і Варашылавым ружавіцкім.

Дэлегаткі пунімы воплескамі дзучаюцца да гэтых слоў.

